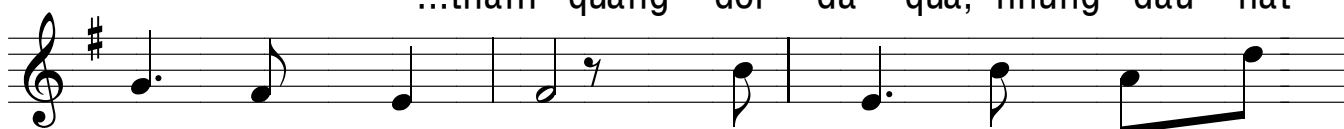

KHỐC CÁNH HOA TÀN

DUYLINH.PHN

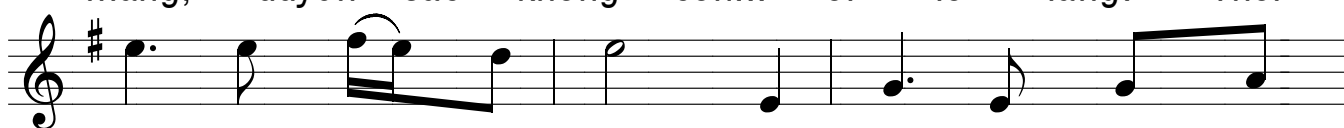
Cúi mặt, nghe mặng đắng môi, dĩ vãng xa
...thầm quặng đời đã qua, những dấu nát

xôi như ngừng trôi. Nghĩ đời hoa đã nát
nhà như còn đau. Nghĩ mình thân đại trót

tan, hương sắc không còn... ôi bề bàng! Đời
mang, duyên sắc không còn... ôi lỗ làng! Thời

tôi như cánh bèo trôi, thuyền tôi đã buông tay
gian như cánh vạc bay, mà tôi nào đâu hay

lái, bến bờ xa khơi, chơi vơi giữa biển đời. Khóc...
biết, những cuộc vui say bấy...

'Không ai kết án chị

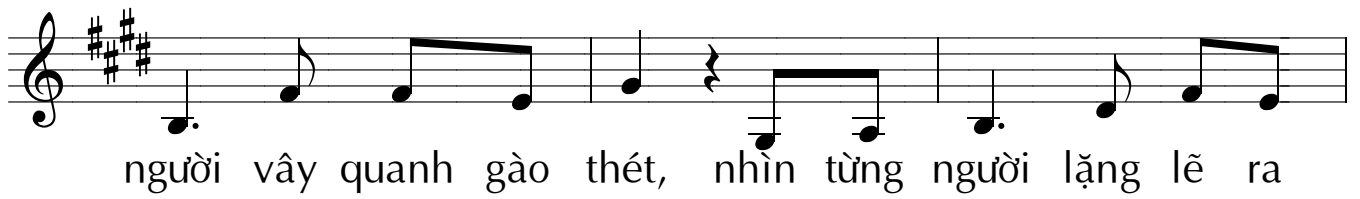

...giờ cũng qua hết rồi!

ư!? Lời Ngài hỏi nghe như thiết tha. Đôi

mắt nhìn xa dịu hiền, đôi mắt Ngài như thật buồn nhìn đoàn

người vây quanh gào thét, nhìn từng người lạng lẽ ra

đi. Quay lại Ngài bảo tôi: 'Thôi về

đi đừng khóc nữa làm chi, đừng khóc nữa làm chi'. Cúi

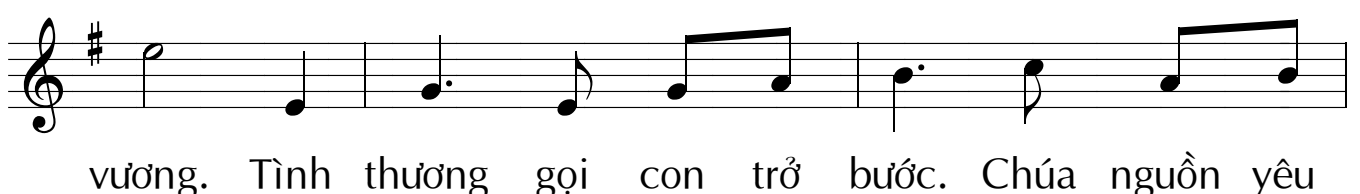
đầu Chúa đã thứ tha, nước mắt chan hòa rửa lòng

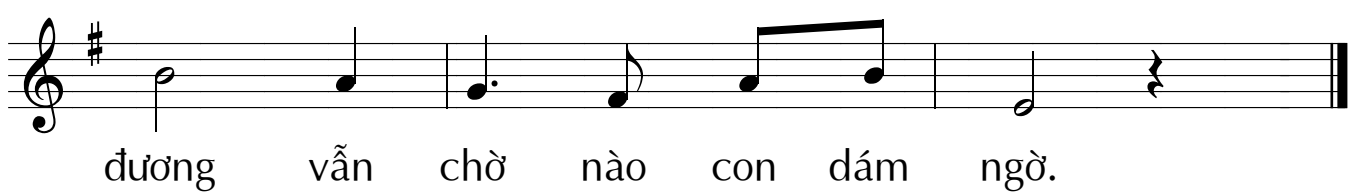
ta. Chút tình xin hãy xót thương, giữa bước đêm

trường thoi lỗ đường. Ngẩn ngơ trong tiếng sầu

vương. Tình thương gọi con trở bước. Chúa nguồn yêu

đương vẫn chờ nào con dám ngờ.